

با طراحی عکس نوشته از ایات و متن های بزرگ زیده

هر برنامه، سعی می کنیم به نحوی قانون جرمان
را درباره کنج حضور و آموزش هایی که دریافت

داشته ایم رعایت کنیم.

حضور

حضور
پاک

کہ تو آن ہوشی و باقی ہوش پوش
خویشتن را کم مکن، یا وہ مکوش

مولانا

عکس نوشته ایات و نکات انتخابی

برنامه ۹۳۱ گنج حضور

www.parvizshahbazi.com

زندگی ڈاچش شادی است. خود ما
از جنس شادی و زندگی هستیم.
اما شادی، قبديل به غم شده. آن
زندگی ای که از جنس آن هستی،
از دست رفته، اما بدان این
به خاطر اندیشه است.

www.ParvizShahbazi.com

حضرور
پارویز شهباذی

پارویز شهباذی

برنامه ۹۳۱

آیا مولانا می‌گوید ما نباید اصلاً فکر کنیم؟
یا فکر کردن چیز خطرناک یا بدی است؟ نه.

فکر کردن دو جور است: یکی این است که
انگیزه، به وجود آورنده یا منبع اندیشه‌های ما
همانیدگی‌های ما هستند.

دوم این است که ما همانیدگی را از مرکزمان
برداریم و عدم را بگذاریم.

در این صورت می‌شویم یک سیستمی که خداوند
یا زندگی برای فکر کردن استفاده می‌کند. آن
موقع است که خرد و عشق زندگی به فکرمان و
عملمان می‌ریزد. پرویز شهبازی

نوجه کنید مان خود دزندگی هستیم، ولی
خودمان را سوپایه گذاری کنیم پس
در پیز ها بعد از آن پیز ها زندگی
مان خواهیم بجای بروای این که در ذهن
هستیم، درست نمی بینیم.

پرویز شهبازی

برنامه ۹۳۱

ـ حضور

پرویز شهبازی

دردهای رایج من ذهنی دردهایی مثل
حسادت، خشم، ترس، اضطراب، احساس
گناه، احساس خبط، درگذشته و آینده
بودن، حرص، حس سیرنشدن، حس
تنها بی، حس بی قراری و... هستند.

یکی از اقلامی که مامی توانیم حس وجود به آن بدهیم و با آن همانیلش شویم درد است.
هر چیزی را که با آن ماهمانیلش می شویم، حس وجود به آن می دهیم می شود مرکز ما، در نهایت این چیز در مادرد ایجاد می کند.

با پذیرش بی قید و شرط اتفاق این لحظه
قبل از قضاوت، که اسمش تسلیم است،
مرکز ما مجدداً عدم می شود. این مرکز
عدم همان باز کردن فضای روزن است.

www.ParvizShahbazi.com

سید
حضرت

برنامه ۹۳۱

حضور
پرویز شهبازی

قبل از ورود به جهان، مرکز ماعدم بود
عقل، حس امنیت، هدایت و قدرت را از
خداوند، از ذات‌مان می‌گرفتیم. ذات‌مادر
درون خودش حس امنیت و شادی دارد،
ما اصلاً از جنس شادی هستیم.

www.ParvizShahbazi.com

ما آن قدر مرکز را عدم نگه می داریم که تمام
همایندگی ها شناخته بشود و این کار مستلزم
تعهد به مرکز عدم است.

همین طور که می دانید خیلی از ما متعهد به
مرکز عدم نیستیم.

آیا من که امتدادِ خدا هستم، از جنسِ بی‌فرمی هستم،
الآن از یک فکر همانیده به فکر همانیده می‌پرم؟ آیا در
من دردهای من ذهنی وجود دارد؟ وقتی این دردها بالا
می‌آید، من گیج می‌شوم؟ شروع می‌کنم به فکرهای
منفی، دنبال کسی می‌گردم که او را ملامت کنم یا با او
دعوا کنم؟ آیا من این طوری هستم؟ آیا می‌شود هفته
بیاید برود من دعوا نکنم و به شخص مقابل بگویم
قصیر تو بوده؟

پرویز شهربازی

برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حضرت
الله

www.ParvizShahbazi.com

چرا این همه کمپانی هایی که مردم را مشغول می کنند پول درمی آورند؟ برای این که می توانند مردم را دو ساعت مشغول کنند. و برای ما مهم است که یک پولی بدهیم دو ساعت از دنیا بی خبر باشیم برای این که در جریان این فیلم هستیم یا حالا این سریال هستیم.

برنامه ۹۳۱

حضرت
آل

پرویز شهبازی

ـ حضور

اگر شما مثلِ خیلی از مردم من ذهنی درست کردید که فکر می‌کند می‌داند و هیچ ایرادی ندارد و آن چیزی که می‌بیند درست است، شما پیغام مولانا را نخواهید شنید.

ما چون از جنس درواقع آفریدگاری، امتداد خدا هستیم، این خاصیت و این توانایی را داریم که چیزهای مادی این جهانی را در ذهنمان محسمن کنیم و به آنها حس وجود تزریق کنیم. همین که این کار را می‌کنیم اینها مرکز ما می‌شوند و ما بر حسب آنها می‌بینیم و عقل، حس امنیت، هدایت و قدرت را از آن چیزها می‌گیریم. اینها درواقع فرم هستند، منتها از فکر ساخته شده‌اند.

من سؤالم این است شما پیغام مولانا را
می‌شنوید؟ اگر می‌شنوید می‌توانید متوجه
 بشوید که راجع به شخصِ شما، همین شما
بله، دارد صحبت می‌کند؟

آیا شما فضائشایی نمی‌کنید و نمی‌گذارید
اصل‌تان یا خداوند در مرکز تان طلوع کند،

آیا می‌بینید که چجوری نمی‌گذارید؟

به خاطرِ این که فکر می‌کنید هیچ اشکالی
ندارید و کامل هستید و آن سبکِ زندگی

شما بهترین است.

پرویز شہبازی
برنامہ ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حصہ
لے

شما از خودتان سؤال کنید من
می خواهم بیدار بشوم؟ یک دفعه ممکن
است بگویید از چه بیدار بشوم من که
اشکالی ندارم؟!
دارد می گوید در خوابِ ذهن هستی،
می خواهی بیدار بشوی؟ باید بیدار
 بشوی، هیچ چاره‌ای نداری، برای این که
 این غم‌ها، تو را می کشد.

می بینید مردم چجوری زندگی می کنند، مردم بی قرارند.
یعنی این لحظه باید به یک چیزی مشغول باشند که
ذهنشان ایجاب می کند. نمی توانند آرام باشند.
به همه سایتها سر می زنند، الان این سایت را
می روند مشغولند، با دوستشان صحبت می کنند،
بعد می روند به یک سایت دیگر، بعد به اخبار گوش
می کنند، بعد موسیقی گوش می کنند، با دوستشان
با تلفن صحبت می کنند، یک لحظه نمی توانند تنها
آرام بشینند، باید به چیزی مشغول باشند، چرا؟ برای
این که ذهنشان قرار ندارد.

برنامه ۹۳۱
پرویز شهبازی

www.ParvizShahbazi.com

حضور
آل

ما باید از زوایای مختلف به
خودمان نگاه کنیم ایرادمان
را ببینیم و زیر باز برویم.

زیر باز رفتن و قبول مسئولیت

برای من ذهنی بسیار بسیار

سنگین است.

حضرت علیه السلام

برنامه ۱۹۳ پرویز شهبازی

حَضْرُونَ
حَضْرُونَ

پرویز شهبازی
برنامه ۹۳۱

علت این که ما عوض

نمی‌شویم ولو این که شما

می‌گویید من می‌دانم نقص

دارم، این است که در هسته

مرکزی مان این را قبول نداریم.

حضور گل ۹۳۱ پروز شهبازی برنامه

مولانا می گوید بیدار شو، شما برای بیداری چکار می کنید؟

اگر می گویید بله من قبول کردم، زندگی ام
خراب شده، آیا برای درست کردنش حاضر
هستید روی خودتان کار کنید؟ می گویید نه؟
پس نمی دانید، متوجه نمی شوید. چون اگر
متوجه می شدید، شروع به کار می کردید.

عدم (خدا) چگونگی ندارد. اگر چگونگی برای

شما داشته باشد در این صورت در ذهن هستید.

اگر بگویید که من بحسب چگونگی و چون و

مادی در این لحظه فکر می کنم و بدون قيد و شرط

فضا را باز نمی کنم در این صورت ممکن است دارید

به ذهن می روید و هشیاری جسمی پیدا کنید،

من ذهنی داشته باشید، پندار کمال داشته باشید،

ولی فکر می کنید که راه را درست می روید.

اگر شما اقرار کرده
باشید که بله من
می خواهم بیدار بشوم و
آزاد بشوم، آیا این کار را
می کنید؟ اگر نمی کنید،
پس توجهتان روی
خودتان نیست.

پرویز شهبازی

من باید حواسم روی خودم باشد و در
اطراف اتفاق این لحظه که ذهنم نشان
می‌دهد فضا باز کنم و آن چیزی که ذهنم
نشان می‌دهد این شوخی خداوند است، و
این فضای گشوده شده جدی است، و من
حتی یک لحظه هم نمی‌خواهم که عشق از
کنار من برود، پس من یک کاری باید بکنم.
همین کار را باید بکنم، باید این لحظه قدم

برنامه

۹۳۱

را درست بردارم.

پرویز شبازی

حضرت
آن

علت این که ما این همه
غصه داریم برای این
است که عدم چسبیده به
یک چیزهایی و از آنها
زندگی می خواهد.

پرویز شهباز سر نامه ۹۳۱

حضرت
الله

هشیاری ما پایین آمده، به همین علت خیالی

موقع‌ها نمی‌بینیم چه چیزی به ضررمان

است، چه چیزی به سودمان است. گیج

شدیم، گم شدیم در فکرهایمان. چرا؟

برای این‌که دود همانیده و دردها از حد گذشته.

هر همانیدگی با یک دردی همراه است، یعنی

دائماً ما یک درد ثابتی با خودمان حمل

می‌کنیم، چه از آن آگاه باشیم، چه نباشیم.

در حالی که شما نمی‌دانید چه کسی هستید، یک
سبک زندگی بر حسب همین شناخت ذهنی دارید
که فکر می‌کنید درست است، آیا این روش
درست است؟ نمی‌خواهید بیدار بشوید و از این
دید خلاص بشوید؟ آیا واقعاً غصه‌های شما،
همه را خودتان ایجاد می‌کنید یا دیگران؟
اگر فکر می‌کنید دیگران ایجاد می‌کنند، پس شما
در خواب ذهن هستید.

www.ParvizShahbazi.com

برنامه گنج حضور برای مشغولیت نیست، برای تغییر و تبدیل است.

پرویز شهبازی
حضور گنج
برنامه ۹۳۱

ما باید در خانه ذهن یک پیغامی را بشنویم که چرا این قدر
درد می‌کشم من؟ چرا کارم درست نمی‌شود؟ چرا بی‌قرارم؟
چرا ناراحتم؟ چرا بعضی موقع‌ها یک دردی می‌آید سرِ من
می‌نشینند، حالم خراب می‌شود؟ و من شروع می‌کنم فکرهای
غمناک و غصه‌دار کردن و آن موقع می‌خواهم با کسی دعوا
کنم، آن موقع می‌خواهم بگویم تقصیر مردم است، بعد هم
بیندازم سرِ همانیدگی، این را ندارم، آن را ندارم، به این
خاطر است. همسر ندارم، بچه ندارم به این خاطر است.

این‌ها ببهانه‌های من ذهنی هستند.

حضرت

همین که فضا را گشودیم و این
شناسایی در ما، این نور در ما
خودش را به ما نشان داد، شکرش
این است که حول وحوش این
همانیدگی‌ها دیگر نگردیم و مواطن

باشیم.

حضرت
الله

مولانا می گوید این گفت و گو
و زبان محل لغزش است.
همین که شروع می کنیم به
حرف زدن هشیاری دچار
لغزش می شود.

حضور
پرویز شهبازی

فضا را شما موقعی باز می کنید،
این قدم را موقعی با فضاگشایی
برمی دارید که واقعاً قبول کرده باشد
که اشکالی دارید و تمام مسائل و
موانع و دشمنسازی را و دردها را
شخص شما درست کردید. پس از
آن دیگر پرهیز می کنید از همانیادگی
جدید و غم جدید. یعنی شما از این
لحظه به بعد نباید درد ایجاد کنید.

با کسی بحث نکن، با خودت هم بحث نکن، اگر
شما می‌خواهی الآن ایرادهایت را برطرف کنی،
مرکز را عدم نگه‌دار، نمی‌خواهد کسی را عوض کنی،
نمی‌خواهد بروی به ذهن‌ت و بگویی این مسئله را
فلانی به وجود آورده.

شما از طریق بحث با خودت، استدلال با خودت
نمی‌توانی به جایی برسی چون در ذهن زندانی
می‌شوی.

www.ParvizShahbazi.com

پاریز
حضور

پروز شهبازی،
برنامه ۹۳۱

آگر شروع کنی به بحث و جدل چه با
خودت چه بادی گران، مرکز عدم
خودش را نشان نمی دهد.

www.ParvizShahbazi.com

پروزیر شهبازی، برنامه ۹۳۱

اگر صورتی پیدا کردید که من ذهنی را
می‌بیند و از آن بیزار است و به خواب
عشق رفتید، بعد آن موقع می‌بینید که این
بیان ایزدی از شما خفته‌های من ذهنی را
دارد بیدار می‌کند، تعجب می‌کنید. شما
حیران می‌شوید.

www.ParvizShahbazi.com

پروزش‌سازی، برنامه ۹۳۱
حضور

هر کسی نداند که چجوری
باید شکر بکند، یعنی هر چه
شکر می‌کند می‌گوید این شکر
که به درد نمی‌خورد، من حالا
سپاس‌گزارم ولی می‌دانم که ناقص
سپاس‌گزارم، پس آن آدم روزن (فضا)
را باز کرده است.

حضور

پرویز شهبازی
برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

من از شماتقاضای کنم آگر ابتدایی کارتان است
از هرگونه سؤال کردنی پرهیزید.

سؤال و جواب انسان را در ذهن زندانی
نگه می دارد، این پدیده تحول کار ذهنی

نیست.

www.ParvizShahbazi.com

حضرت پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

ما می‌خواهیم بدانیم چگونه در ذهنمان تاریکی یا دود ایجاد نکنیم. یکی اش پرهیز از فکرهای همانیده است، سؤال کردن است، اشکال گرفتن است، انتقاد کردن است.

اصلاح خود انتقاد از خود نیست، فحش دادن به خود نیست، لفظهای بد به کار بردن نیست. فضایشی پذیرش کامل خود در این لحظه است.

الله
حضور

پروز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

از خودمان می پرسیم آیا من ایراد دارم؟ بله، ولی این
لحظه می پذیرم که این ایراد را دارم، در این صورت
مقاومت صفر می شود، هشیاری نمی رود به ذهن،
نمی ماند برای شما که از آن بتوانید به صورت ناظر
استفاده کنید.

www.ParvizShahbazi.com

کلینیک پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱ حضور

همیشه این قضیهٔ فیزیک مدرن یادمان باشد،
ناظر جنسِ منظور را تعیین می‌کند.

اگر شما در این لحظه مقاومتتان صفر بشود و
ذهن شما را نبlude، یا حداقل کمتر ببلعد، یک
مقدار زیادی هشیاری حضور برایتان
می‌ماند که براساس آن می‌توانید ذهنان را
تماشا کنید.

www.ParvizShahbazi.com

الله
حضور
پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

وقتی براساس هوشیاری ذهنستان را تماشا کنید،
این تماشا کننده هم شما هستید، هم زندگی است،
خداوند است، پس به این ترتیب شما قرین
خداوند می شوید. قرین شدن با خداوند سبب
می شود که مرکزها با هم دیگر ارتباط داشته
باشند.

همانیدگی‌ها مراکز مادی هستند که ما به عنوان

زندگی دور آن‌ها می‌گردیم، ولی موقعی که

فضاگشایی می‌کنیم آن‌ها تابع ما می‌شوند.

یعنی شما به عنوان هشیاری ناظر روی ذهن اثر

می‌گذارید، نه این‌که ذهن روی شما اثر بگذارد، شما

را ببلعد و ببرد هر کاری که دلش می‌خواهد بکند و

شما را به درد تبدیل کند.

www.ParvizShahbazi.com

الله
حضور

پروزیر شهبازی، برنامه ۹۳۱

درد چیست؟ درد تبدیل زندگی به رنجش است،
به ترس است، به اضطراب است، به حسادت
است، در صورتی که آن زندگی را مامی توافستیم
زندگی کنیم.

الله
حضور

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

اگر شما به طور روش بفهمید که زندگی را نباید
تبديل به مسئله کرد، نباید تبدل به رنجش
کرد پس عوامل آن را می‌شناسید، در این صورت
می‌گویید من از هیچ‌کس هیچ‌چیز نمی‌خواهم،
توقع ندارم، بنابراین از هیچ‌کس هم نمی‌رنجم

۹۳۱ پرویز شهباذی، برنامه

اللهم
حضور

www.ParvizShahbazi.com

اگر واقعاً بدانید رنجش و خشم تبدیل زندگی به
هیجانات مخرب است که اکنون دیگر می‌دانید،
می‌گویید مگر من دیوانه‌ام زندگی‌ام را تبدیل به
خشم و رنجش کنم؟ این‌ها از کجا می‌آید؟ از این‌که
من زندگی را از کسی می‌خواهم و از دیگران توقع و
انتظار دارم، ولی اکنون آگاهانه توقع‌م را از همه صفر
می‌کنم.

www.ParvizShahbazi.com

الله
حضور

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

بهترین قرین زندگی یا خداوند است که فضا را که باز
می‌کنید خودتان را قرین عشق می‌کنید.

برای این کار باید لحظه به لحظه ببینید قرینتان چیست.
مولانا گوش می‌کنید یا یک فیلم ترسناک نگاه می‌کنید
که یک من ذهنی پُر از درد ساخته. یک من ذهنی پر از
درد که فیلم را ساخته دردش را تزریق کرده به آن فیلم
و دارد می‌دهد به شما. شما چرا شعر یک بزرگی را
نمی‌خوانید؟

پژوهش
پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

هم بدی، هم خوبی از مرکز گیک انسان به
مرکز انسان دیگر می‌رود، لازم نیست

حرف نزند.

و

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.parvizshahbazi.com

ما چکار می کنیم؟ ما معمولاً مقاومت می کنیم، قضاوت می کنیم، چیز آفل را می گذاریم مرکزمان، این کار غلط است. شما می توانید تشخیص بدھید چیز آفل در مرکز من نباید باشد. برحسب آفلین نباید حرف بزنم، حول محور آفلین نباید بگردم، درد اصل نیست، روزن (فضاگشایی) اصل است.

حضور **پرویز شهبازی**، برنامه ۹۳۱

دردهای من که به وسیلهٔ من درست
شده، به علت این درست شده که
من درست نمی‌دیدم. این دید من
که با ذهن است، این درست نیست
و جاهایی هم که من متوجه
نمی‌شوم، بہتر است به مولانا گوش
بدهم ببینم او چه می‌گوید.

حَضُور **پرویز شهبازی** برنامه ۹۳۱

روزن (فضاگشایی) به ما نشان می‌دهد که تو
همانیده هستی، همانیدگی را می‌شناسیم، شناسایی
مساوی آزادی است، ما می‌اندازیم. و ما می‌دانیم
اتفاقات برای خوشبخت کردن یا بدبخت کردن
ما نمی‌افتد، برای بیداری ما می‌افتد. چوری
بیدار می‌شویم؟ در اطرافش فضاگشایی می‌کنیم،
اتفاق این لحظه نشان می‌دهد که با چه همانیده
هستیم، چه دردی داریم، برای همین می‌افتد.

پرویز شهربازی، برنامه ۹۳۱

حضور

بارهاً کفته‌یم این اتفاق مهمان است،
یک پیغام دارد، پیغامش را
نگیریم، برمی‌گردد. اتفاق بعدی
پیغام دارد، پیغام پیداری دارد.

۹۳۱ پرویز شهبازی، برنامه حضور

www.parvizshahbazi.com

هر اتفاقی در این لحظه به ما
می‌گوید پیغام را بگیر،
پس شما فضایشایی کن،
قدم را در این لحظه درست
بردار.

آلی پرویز شهبازی
حضور: برنامه ۹۳۱

فنا کشانی در این خطه در دست

ماست.

حضور پریز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.parvizshahbazi.com

حضور الله پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

یک عده‌ای فکر می‌کنند هرچه
خشمگین بشوند، برنجند، ناله کنند،
شکایت کنند و دائماً در حال واکنش
باشند، زندگی (همش می‌آید،
می‌گوید بروه به این شخص کمک
کنم، وضعت بدتر می‌شود، چون داری
(وزن (فضا) را می‌بندی.

هر دی که به روی شماسته بشود، چراسته
شده؟ خودت بسته ای، ولی یک
علاجی داری، روزن (فنا) را باز
کن.

حضور ﷺ پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

خشم روزن (فضا) را می بندد.
رضا روزن (فضا) را بازمی کند.

پارزیم
حضور پیشنهادی، برنامه ۹۳۱

شما حالِ خودتان را
آخِر سرفقط خودتان به
کمک زندگی درست
خواهید کرد.

حضرت پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

مولانا می گوید حرف نزن،
اصلًاً حرف نزن، اگر هم
می خواهی بزندی فقط شکر
کن، خیلی جالب است.

مولانا شرایط را دارد به ما
می گوید. شما ببینید از این
مسیر چقدر فاصله دارید؟

حضرت پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

صبر و خاموشی جذب‌کنندهٔ

شدید رحمت الهی است و

همین طور سکوت، سؤال

نگردن، اشکان نگرفتن،

پذیرشِ خود، پیغامِ وضعیت‌ها

را گرفتن.

آلیا
حضور

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

اگر شما بتوانید ذهستان را خاموش
بکنید و به خودتان بقبولانید که
این پدیده فکر همانیده بعد از فکر
همانیده فایده ندارد، من باید از
ذهن بپرم بیرون، آن موقع زندگی
در شما می‌تواند روی خودش قائم
 بشود، شما قائم به ذات می‌شوید.

پدیده‌ای یا تجربه‌ای که خودش را
نشان داده است در این بیست و چند
سال که من این کار را می‌کنم این
است که جوانان مخصوصاً زیر
بیست سال خیلی سریع مطلب را
می‌گیرند و چون می‌دانم ضعیفی
دارند، زود جذب می‌کنند و زنده
می‌شوند.

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

آلی
حضور

آن عقلی که ما داریم کار نمی‌کند،
به علاوه داستان زندگی مان را هم
می‌توانیم هر لحظه مرور کنیم که آیا
این عقل من ذهنی ما واقعاً برای ما
درست کار کرده یا برای ما دردسر

ایجاد کرده است؟

شما شناسایی می کنید که یک
همانیدگی مولد درد است و آن
همانیدگی به دردهایش
چسبیده است و دردهایش
مرتب بالا می آید، این شناسایی
و فهمیدن این کار، سبب افتادن
همانیدگی می شود.

ما مرکز را عدم نگه می‌داریم که
از عنایات و جذبۀ خداوند استفاده
کنیم و به هیچ وجه دیگر ماده را
که همانیدگی‌هاست، ستایش
نمی‌کنیم.

الله
حضور

آن عقلی که ما داریم کار نمی‌کند،
به علاوه داستان زندگی مان را هم
می‌توانیم هر لحظه مرور کنیم که آیا
این عقل من ذهنی ما واقعاً برای ما
درست کار کرده یا برای ما دردسر

ایجاد کرده است؟

شما شناسایی می کنید که یک
همانیدگی مولد درد است و آن
همانیدگی به دردهایش
چسبیده است و دردهایش
مرتب بالا می آید، این شناسایی
و فهمیدن این کار، سبب افتادن
همانیدگی می شود.

ما مرکز را عدم نگه می داریم که
از عنایات و جذبۀ خداوند استفاده
کنیم و به هیچ وجه دیگر ماده را
که همانیدگی هاست، ستایش
نمی کنیم.

الله
حضور

وقتی مرکز را عدم می کنیم، صبر و
شکر می آید و به این لحظه ابدی
می آییم و این مرکز عدم و فضا را
گشوده نگه می داریم، روزن را
گشوده نگه می داریم تا بالاخره
این تبدیل کامل انجام بشود و
ما به بی نهایت خداوند زنده
می شویم.

ما زندگی را به دیگران روا نمی‌داریم، برای خودمان هم روا نمی‌داریم و ارزش خودمان را به جسم‌ها می‌فروشیم، ارزش ما به ارزش همانیدگی‌ها بستگی دارد. چه بسا اگر تعداد همانیدگی‌هایمان کم و بی ارزش باشد حس بی ارزشی می‌کنیم و اگر زیاد باشد، حس با ارزشی مصنوعی می‌کنیم.

با توجه به این که خواب ذهن به ما
ضرر می‌زند و زندگی ما را خراب
می‌کند، شما متقادع شده‌اید که بیدار
 بشوید و خلاص بشوید؟ اگر بگویید،
بله، باید بگویید اقدامات در این
زمینه برای خودتان چیست؟

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

متأسفانه اگر اتفاق بد برای شما می‌افتد به‌حاطر این است که از خواب ذهن بیدار بشوید و به شما بگوید که شما خودتان هستید که با فکرهای همانیده و دردسر خودتان زندگی خودتان را خراب می‌کنید، بیدار شوید، ولی بیشتر مردم حالت منافق‌وار عمل می‌کنند، یعنی واقعاً نمی‌خواهند بیدار بشوند و ایرادی در خودشان نمی‌بینند.

هر کسی اعتراف می‌کند به این‌که اشکال دارد،
کارگاه خداوند می‌شود. هر کسی که می‌گوید
اشکال ندارم یا اشکال دارد و انکار می‌کند و
زیر بار نمی‌رود و می‌گوید تقصیر دیگران است،
این شخص کارگاه شیطان است، مرکزش خراب
است، نمی‌تواند به زندگی خوبی برسد، دائمًا
زندگی اش را و روابطش را تخریب خواهد کرد.

آیا باید اتفاق بد بیفتد و سر ما به
دیوار بلا بخورد، دردمان بباید، یک
قسمتی از زندگی مان برود، مثلاً ده
سال، بیست سال، زحمتمن به هدر
برود یا بدمغان خراب بشود تا پند
بزرگان را بشنویم که این من ذهنی با
دردهایش مخرب است؟

حضرت
پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

ما آن می دانیم آگر یه من ذهنی ادامه

بدهیم دچار حوادث بد خواهیم شد.

امراضی مثل سرطان، مثل سکته قلبی،

مثل خیلی از گرفتاری های بدنی که برای

ما پیش می آید، اینها جزو ریب الم NON

است.

پرویز شهر بازی
برنامه ۹۳۱

حضرت
آلیا

من ذهنی را که ادامه بدھیم این
اتفاقات خواهد افتاد، مثلاً از دست
دادن قسمتی از مال خود یا همه‌اش
با هم، یا از دست دادن رابطه‌ها، این
همه طلاق که وجود دارد، این‌ها
ریب‌المنون است.

آزادشدن و بیدارشدن
مستلزم تمرکز روی خود
و کار فعالانه است.

www.ParvizShahbazi.com

رویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حضرت
الله

پرویز شهربازی

برنامه ۹۳۱

حضور لَهُ مَا
عَرَفَ وَمَا
كَانَ يَخْفِي

رَبِّ الْمَنَوْنَ، اتفاق حوادث ناگوار،

به این علت می‌افتد که ما عقل

من ذهنی و تشکیلات من ذهنی،

سبک من ذهنی را می‌خواهیم ادامه

بدهیم.

www.ParvizShahbazi.com

فکر و خیال اصلِ

ما نیست، خدا

نیست، بلکه آفل است.

پرویزشهبازی، برنامه ۹۳۱

حضرت
الله

ما از فکری به فکر دیگر می پریم، این
را یک نیروی ایجاد می کند، من خودم
را به این ها مشغول نمی کنم، می خواهم
آن نیرو را ببینیم. می کشم عقب آن نیرو
را می بینم. آن نیروی زندگی است، آن
می شوم.

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حضور
آل

هرچه که به ذهن مان
می آید جدی نیست،
نمی تواند مرکز ما باشد.

پرویز شهبازی

برنامه ۹۳۱

حضرت
الله

دشمنِ حسِ حقارتِ ما
فضای گشوده شده و
یکی شدن با خداست.

www.parvizshahbazi.com

پرویز شبازی

برنامه ۹۳۱

لذت
حضور

خداوند احتیاج به چیزهای
این جهانی ندارد که
خوش بخت بشود یا خوشحال
 بشود، متکی به این جهان
 نیست. پس بنابراین این
 جهان باید متکی به ما باشد،
 همان طور که این جهان
 متکی به خداوند است.

حضرت

پرویز شهبازی

برنامه ۹۳۱

انسان وقتی می‌میرد متوجه
می‌شود این بافتی که از همانیستگی
ایجاد شده بود، این فرومی‌ریزد
و آن چیزی که ما می‌خواستیم
از اول با ما بوده، یعنی خدا با ما
بوده، ما از جنس او بودیم و ما
فریب ذهنمان را خوردیم.

من ذهنی بدون دشمن ذهنی
نمی‌تواند زندگی کند، این طوری
بگوییم، من ذهنی یک قطب می‌خواهد.
شما می‌بینید در خانواده هم ما دعوا
می‌کنیم، دعوا یمان با نزدیک‌ترین
کس، مثلاً با همسرمان است، اگر او
نباشد ما با چه کسی دعوا کنیم؟ ما
باید ستیزه کنیم.

پرویز شهبازی

برنامه ۹۳۱

www.parvizshahbazi.com

گلزار
حضور

”
دشمن‌سازی، قطب برای
ستیزه‌سازی، از خاصیت‌های
عمده من ذهنی است.
”

ما هرچقدر هم صبور و فضایگشا باشیم، بعضی از
قرین‌ها که اطراف ما هستند شروع می‌کنند با ما
دعوا کردن، ما را هم به دعوا می‌کشند، هرچقدر
می‌خواهیم فضا باز کنیم، آن‌ها ول نمی‌کنند، تا
ما دعوا بکنیم. وقتی دعوا و اوقات تلخی کردیم و
همه ناراحت شدیم، قهر کردیم، مدتی درد کشیدیم،
بعدش دیگر شروع می‌کنند به خنده. چه شد؟

بیا صحبت کنیم ببینیم این چه بود؟

ما ضربه می خوریم، نه به خاطر
این که من های ذهنی بیرون
می توانند به ما ضربه بزنند،
به خاطر واکنشها و ضعفهای
من ذهنی خودمان است.

ما خیلی کارها را می‌کنیم که کاملاً
به ضررمان است و نمی‌فهمیم. بعد
از چندین سال متوجه می‌شویم که
چقدر به ضررمان بوده. من ذهنی‌مان
می‌گوید به این آدم ضرر بزن، نگذار
کارش انجام بشود، بعد از ده سال
می‌فهمیم چه اشتباهی کرده‌ایم ما،
ضرر به خودمان زدیم.

وقتی کسی می گوید

می دانم، هیچ

ایرادی ندارم دارد

ناز می کند، دارد

بی نیازی می کند از
راهنمایی زندگی.

برنامه ۹۳۱

پرویز شعباری

حضور
اللهم

www.parvizshahbazi.com

در هر فضای شایی من ذهنی
لاگر می‌شود، یک چیزی
دیده می‌شود، یک الگویی
بی‌کار می‌شود، یک
همانیدگی می‌افتد، یک
دردی بخشیده می‌شود.

۹۳۱

پرویز شبازی

www.parvizshahbazi.com

پیری و جوانی برای حضور نیست. این
پیری و جوانی اینقدر که ما از پیری
می‌ترسیم و جوانی را دوست داریم،
وقتی ما به زندگی زنده می‌شویم، زندگی
نه پیر می‌شود، نه جوان. بنابراین این
خواب هم از بین رفت که پیری دورانِ
بدی است. مردم نمی‌خواهند پیر
 بشوند، می‌خواهند جوان بمانند.

مولو سر، دیوار، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳
حضرور **آلیم**

زین دودنگ خانه گشادند روزنی شد دود و، اندرا آمد خورشید روشنی

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

دودنگ: آمیخته به دود
پُر دود، دود آگین

مولوی، دیوار کشی، ترجیعت،

ترجیع شماره ۴۳

آن خانه چیست؟ سینه، و آن دود چیست؟ فکر

ز اندیشه گشت عیش تو اشکسته گردنی

حضور
الله

گنج حضور، پرویز شہبازی، برنامہ ۹۳۱

مولوی، دیوار، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

بیدار شو، خلاص شواز فکرو از خیال یارب، فرست خفته ماراد هل زنی

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

الله
حضور

مولوی، دیوار، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

خفته هزار غم خوردار بهره هیچ چیز در خواب، گرگ بیند، یا خوف ره زنی

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱ www.ParvizShahbazi.com

کلیپ
حضور

در خواب، جان بیلند صد تیغ و صد سنان

بیدار شد، بیلند زان جمله سوزنی

مولوی، دیوارک شمس، ترجیعت، ترجم شماره ۴۳

گنج حضور، پروزیز شربازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

گویند مردگان که چه غمهاي يهـلـ

خوردیم و عمر رفت به وسـاـسـ هـرـ فـنـ

الله
حضور

مولـرـ دـولـهـ شـمـسـ، تـرـجـعـ، تـرـجـعـ شـمـارـهـ ٤٣

کـنـجـ حـضـورـ

پـروـیـزـ شـهـبـازـ

برـنـامـهـ ٩٣١ـ

www.ParvizShahbazi.com

بھریکی خیال گرفته عروسی ای

بھریکی خیال پوشید جوشنی

جوشن: لباسِ رزم

مولو، دیوال، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شہبازی، برنامہ ۹۳۱

حضور

www.ParvizShahbazi.com

آن سور و تعزیت همه بادست این نَفس نی رقص ماند از آن و نه زین نیز شیونی

حضور
گنجی

سور: جشن، مهمانی

تعزیت: عزاداری، سوگواری

مولوں، دیوار، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شہبازی، برنامہ ۹۳۱

ناخن همی زندو، رخ خود همی درند

شد خواب و نیست بر رخشان زخم ناخنی

گنج
حضور

مولوی، دیوار، شمس، ترجیعت، ترجیح شماره ۴۳

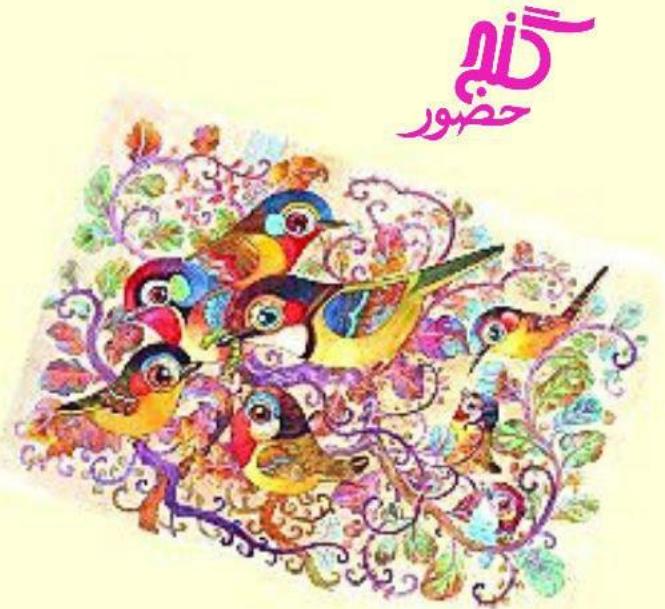

گنج حضور، پرویز شبازی،

برنامه ۹۳۱

کو آن کے بودباما چون شیر و انگ بین؟

کو آن کے بودباما چون آب و رو غنی؟

گنج حضور

مولوں، دوڑا، شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شہبازی، برنامہ ۹۳۱

اکنون حقایق آمد و خوابِ خیال رفت

آرام و مامنی است، نه ماماند و نی منی

گنج حضور

مولوی، دوچرخه شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

نی پیرو نی جوان، نه اسیر است و نی عوان

نی نرم و سخت ماند، نه موم و نه آهنه

عوان: مأمور دیوان، مأمور اخذ مالیات

گنج حضور

مولو سر، دیوار شمس، ترجیحات، ترجیح شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

یک رنگیست و یک صفتی و یگانگی

جانیست برپریده و وارسته از تنی

مولوی، دوایر شمس، ترجیعت، ترجیع شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شبازی، برنامه ۹۳۱

ـ حضور

www.ParvizShahbazi.com

این یک نه آن یکیست، که هر کس بداندش ترجیع کن که در دل و خاطر نشاندش

مولوی، دوچهارمین، ترجیعت، ترجیح شماره ۴۳

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

چه چگونه بُد عدم را؟ چه نشان نهی قدم را؟ نگر اوّلین قدم را که تو بس نکو نهادی

قدم: دیرینگی، قدیم [مقابل حدوث]

مولوی، دیوان شمس، غزل

شماره ۲۸۴۲

کفتم دوش عشق را: ای تو قرین و یار من هیچ مباش یک نفس غایب از این کنار من

مولوی، دیوان شمس، غزل

شماره ۱۸۲۹

پرویز
حضور

پرویزشهبازی برنامه ۹۳۱

جانیست چون شعله، ولی دودش ز نورش بیشتر

چون دود از حد بگذرد در خانه ننماید ضیا

گر دود را کمتر کنی، از نور شعله برخوری
از نورِ تو روشن شود هم این سرا، هم آن سرا

در آبِ تیره بنگری، نی ماه بینی، نی فلک
خورشید و مه پنهان شود، چون تیرگی گیرد هوا
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۶

پروز شهبازی برنامه ۹۳۱

آلی
حضور

اختلاف کردن در چگونگی و شکل پیل
پیل اnder خانه‌یی تاریک بود
عرضه را آورده بودندش هنود
هنود: هندیان

از برای دیدنش مردم بسی
اندر آن ظلمت همی‌شد هر کسی
دیدنش با چشم، چون ممکن نبود
اندر آن تاریکی‌اش کف می‌بسد

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۲۶۱_۱۲۵۹

حضور **الله**
پرویز شهبازی برنامه ۹۳۱

اختلاف کردن در چگونگی و شکل پیل

آن یکی را کف به خرطوم او فتاد

گفت: همچون ناوданست این نهاد

نهاد: شکل و قد و قامت، حالت و خوی

آن یکی را دست بر گوشش رسید

آن بر او چون بادبیزن شد پدید

آن یکی را کف چو بر پایش بسود

گفت: شکل پیل دیدم چون عمود

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۲۶۴_۱۲۶۲

پرویز شهر بازی برنامه ۹۳۱

حضور
آل

www.ParvizShahbazi.com

اختلاف کردن در چگونگی و شکل پیل
آن یکی بر پشت او بنهاد دست
کفت: خود این پیل چون تختی بُدست
همچنین، هر یک به جزوی که رسید
فهم آن می‌کرد، هر جا می‌شنید
از نظرگه، گفتشان شد مختلف
آن یکی دالش لقب داد، این الف

مولوی، مثنوی، دفترم سوم، بیت ۱۲۶۷_۱۲۶۵

پرویز شهر بازی برنامه ۹۳۱

آلی حضور

www.ParvizShahbazi.com

در کفِ هر کس اگر شمعی بُدی
اختلاف از گفتاشان بیرون شدی

چشمِ حس همچون کفِ دست است و بس
نیست کف را برعهمه او دسترس

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، آیات ۱۲۶۹ تا ۱۲۶۸

چشم دریادی گرست و، کف دگر کف پهلو، وزدیل دریان گر

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۲۷۰

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

جنبیش کف‌ها ز دریا روز و شب
کف همی بینی و، دریانی، عجب
ما چو کشتی‌ها به هم بر می‌زنیم
تیره چشمیم و، در آب رو شنیم

ای تو در کشتی تن، رفتہ به خواب
آب را دیدی، نگر در آب آب

آب را آبیست کو می‌راندش روح را روحیست کو می‌خواندش

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۲۷۴

نَجْمٌ، اندر ریگ و دریا رهنماست
چشم، اندر نَجْمٌ نِه، کو مُقتَداًست

نَجْم: ستاره

مُقتَداً: پیشاوا، رهبر

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۲۶۴۴

حضور
پرویز شهبازی

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

چون شوی تمیزد هر آن اسپاس بجهد از تو خطرت قبله شناس

تمیزد: کسی که دهنده قوه شناخت و معرفت است.

خطرت: قوه تمیز، آنچه که بر دل گزرد، اندیشه

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۲۶۲۹

برنامه ۹۳۱

پرویز شبازی

www.parvizshahbazi.com

چشم را با روی او می‌دار جفت گرد منگیزان ز راه بحث و گفت

گرد منگیزان: گرد و خاک برپا مکن

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، ابیات ۲۶۴۶_۲۶۴۵

ز آنکه گردد نجم پنهان، ز آن غبار

چشم بهتر از زبان با عِثار

عِثار: لغزش

پرویر شهبازی، برنامه ۹۳۱

کارِ من بی علّت است و مُستقیم
هست تقدیرم نه علّت، ای سَقیم
سَقیم: بیمار
عادت خود را بگردانم به وقت
این غبار از پیش بنشانم به وقت

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، ابیات ۱۶۲۷_۱۶۲۶

پرویز شهبازی
حضور

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

کر خواب تو را خواجہ کرفتار کند
من نگذارم کسیت بیدار کند

مولوی، دیوان شمس، رباعی شماره ۷۸۱

عشقت چو ورخت سیب می افشارند
تا خواب تو را چو برگ طیار کند

طیار: پرواز کننده، چست و چالاک

پرویز شهربازی، برنامه ۹۳۱

حضور

www.ParvizShahbazi.com

صورتی از صورتت بیزارکن
دخته‌یی هر دفته را بیدارکن

بیزارکن و بیدارکن: بیزارکننده و بیدارکننده

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، ایيات ۴۵۹۲_۴۵۹۳

آن کلامت می‌رهاند از کلام
و آن سَقامَت می‌جواند از سَقام

سَقام : بیماری

پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

پس سَقَامِ عشق، جانِ صَحْت است
رنجهاش حسرت هر راحت است

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۴۵۹۴

در عجبهاش به فکر اندر روید
از عظیمی وز مهابت گم شوید

مهابت: بزرگی و شکوه، عظمت، هیبت

مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۳۷۰۸

پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۳۷۰۹

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

چون ز صُنعت ریش و سِبلت گم کند

حل خود داند ز صانع تن زند

صُنعت: آفرینش، آفریدن

سِبلت: سبیل

صانع: آفریننده

تن زدن: خودداری کردن

www.ParvizShahbazi.com

جز که لا أَخْصِي نَگوید او ز جان کز شمار و حد بُرون است آن بیان

لا أَخْصِي: به شمار در نمی آورم

مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۳۷۱۰

حدیث

«لَا أَخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ.»

«شب معراج - خداوند به پیغمبر فرمود: «مرا ثنا بگو» - پیغمبر فرمود:

«من نتوانم ثنای تو گفتن، آنسان که خود ثنای خود گفته ای.»

«لَا أَخْصِي ثَنَاءً مَا عَلَيْكَ»

«نمی توانم تو را چنانکه باید بستایم.»

حضرت
پرویز شهباذی

پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

کَفْت وَكَوِيْ ظَاهِر آمَدْ چُون غَبَار مَدْقَى خَامُوشْ خُوكَن، هَوْش دَار

مولوی، شوی، دفتر اول، پیت ۵۷۷

حضور
کاظمی

پرویز شهر بازی، برنامه ۹۳۱

چگونه دود ایجاد نکنیم:
«پرهیز از فکرهای همانیده»

کر شوم مشغولِ اشکال و جواب تشنگان را کی توانم داد آب؟

مولوی، مثنوی، دفتر اول، ابیات ۲۹۰۷ - ۲۹۰۸

گر تو اشکالی به کلی و حرج
صبر کن، الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَج

حرج: تنگی و فشار

الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَج: صبر کلید در رستگاری و نجات است.

پرویز شهربازی، برنامه ۹۳۱

حضرت
الله عزیز

اِختِنَکُن، اِختِنَازِ اندیشه‌ها

فکر، شیر و گور و، دلها پیشه‌ها

اِحْتِما: خود را از چیزی نگاه داشتن، پرهیز کردن

مولوی، مثنوی، دفتر اول، بیت ۲۹۰۹

الْحَضْرَةُ
حضرت

اِحْتِمَاهَا بَرْ دُواهَا سَرُورُ اَسْت
زَآنَكَه خَارِيدَنْ فَزُونَيْ گَرْ اَسْت

مولوی، مثنوی، دفتر اول، ابیات ۲۹۱۰_۲۹۱۱

اِحْتِمَاء، اَصْلِ دُوا آمد يَقِين
اِحْتِمَاء کَنْ قَوَه جَانَ رَا بَيْن

پاریز
حضور

پرویزشهبازی، برنامه ۹۳۱

خاموش که گفت نیز هستیست

باش از پی آن‌صیتواش الکن

آن‌صیتوا: خاموش باشید

الکن: لال

مولوی، دیوان شمس، غزل ۱۹۳۴

چون تو گوشی، او زبان، نی جنسِ تو
گوشها را حق بفرمود: آن‌صیتوا

مولوی، مثنوی، دفتر اول، بیت ۱۶۲۲

گنج حضور، پرویز شهر بازی، برنامه ۹۳۱

آنچشوا را گوش کن، خاموش باش
چون زبان حق نگشته، گوش باش

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۳۴۵۶

پس شما خاموش باشید آنچشتوها
تا زبان تان من شوم در گفت و گو

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۳۶۹۲

آنچشتوها بپذیر، تا بر جان تو
آید از جانان، جزای آنچشتوها

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۲۷۲۶

گنج حضور، پرویز شهریاری، برنامه ۹۳۱

این سگان کرَاند ز امرِ آنْصِتُوا
از سَفَه، وَعَ وَعَ کنان بر بَدَرِ تو

مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۱۴۶۶

پیشِ بینا، شد خموشی نفع تو
بهرِ این آمد خطاب آنْصِتُوا

مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۲۰۷۲

آنْصِتُوا یعنی که آبَت را به لاغ
هین تَأَفَ گم کُن که لبْخُشک است باع

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۳۱۹۹

گنج حضور، پرویز شهریاری، برنامه ۹۳۱

چگونه دود ایجاد نکنیم:
«احتیاط از قرین»

از قرین بی قول و گفتوگویی او خوب بدزد دل نهان از خویی او

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۲۶۳۶

من رود از سینه‌ها در سینه‌ها از ره پنهان، صلاح و گینه‌ها

مولوی، مثنوی، دفتر
گنج حضور، پرویز شهبازی،
برنامه ۹۳۱ دوم، بیت ۱۴۲۱

تا کنی مر غیر را خبر و سئی خویش را بد خو و خالی می کنی

خبر: دانشمند، دانا
سنی: رفیع، بلندمرتبه

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۳۱۹۶

مردۀ خود را رها کرده است او
مردۀ بیگانه را جوید رفو

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۱۵۱

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

دیده آ، بر دیگران، نوحه‌گری
مدّتی بنشین و، بر خود می‌گیری

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۴۷۹

روزنِ جانم گشاده‌ست از صفا
می‌رسد بی‌واسطه نامهٔ خدا

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۲۴۰۲

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حضرت
الله

نامه و باران و نور از روزنم می‌فتد در خانه‌ام، از معدنم

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۲۴۰۳

گنج حضور،
پرویز شهربازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

دوزخست آن خانه کآن بی روزن است
اصل دین، ای بنده روزن کردن است

تیشه هر بیشه بی کم زن، بیا
تیشه زن در کندن روزن، هلا

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۲۴۰۵-۲۴۰۶

گنج حضور،
پرویز شعبانی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حضور

یا فمی دافی که نور آفتاب عکس خورشید برون است از حباب

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۶۰۴

گنج حضور، پرویز شهبازی برنامه ۹۳۱

نور این دانی که حیوان دید هم پس چه کرّمنا بُود بر آدم؟

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۷۴۰

«وَلَقْدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا»

«و ما فرزندان آدم را بس گرامی داشتیم و آنان را در
خشکی و دریا بر مرکوبها سوار کردیم و ایشان را از
غذاهای پاکیزه‌ها روزی دادیم و آنان را بر بسیاری از
آفریدگان برتری بخشیدیم.»

۷۰ قرآن کریم، سوره اسراء (۱۷)، آیه ۱۷

گنج حضور،
پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

خانه‌ای را کِش دریچه‌ست آن طرف
دارد از سَیران آن یوسف شرف

هین دریچه سوی یوسف باز کن
وز شکافش فُرجه‌ای آغاز کن

فرجه: تماشا، فضایشایی

مولوی، مشتوی، دفتر ششم، ایات ۳۰۹۴_۳۰۹۵

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

حضور
آل

عشق ورزی، آن در پچه کردن است
کن جمالِ دوست، سینه روشن است

پس هماره روی معشوقه نگر
این به دستِ توست، بشنوای پدر

مولوی، شوی، دفتر ششم، ایات ۳۰۹۶_۳۰۹۷

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

حضرور

مولوی، دیوار نشمس، غزل ۳۱۲۰

دَغَا: حِيلَه

چراغی است تمیز در سینه روشن

رهاند تورا از فریب و دَغایی

برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

پرویز شہبازی

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۳۰۲۴

این که فردا این کنم یا آن کنم
این دلیل اختیارت ای صنم

حَنْمٌ: بت، دلبر و معشوق

۹۳۱ برنامه

پرویز شعبازی

حضور

هر جا خیالِ شه بود با غ و تماشائگه بود

در هر مقامی که روم بر عشري برمی تنم

در ها آگر بسته شود زین خانقاہِ شش دری

آن ماه رو از لامکان سر در کند در روز نم

مولو س، دیوال، شمس، غزل شماره ۱۳۸۲
برنامه ۹۳۱

حضور

پرویز شهباز سر

مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۷۲۳

حضور
کاظمی

هزار ابر عنایت بر آسمان رضاست
اگر بیارم، از آن ابر بر سرت بارم

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

www.parvizshahbazi.com

سَيِّر جسمانه رها کرد او کنون
می‌رود بی‌چون نهان، در شکلِ چون
گفت: روزی می‌شدم مشتاق وار
تا ببینم در بشر انوارِ یار
تا ببینم قُلْزُمی در قطره‌یی
آفتایی دَرْج اندرا ذرَه‌یی

قُلْزُم: در این بیت مطلق دریا منظور است.

مولوی، مشتوی، دفتر سوم، ایات ۱۹۸۳_۱۹۸۱

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

حضور
آل

آفتاپی دریکی ذرّه نهان ناگهان آن ذرّه بگشاید دهان

ذرّه ذرّه گردد افلات و زمین
پیش آن خورشید، چون جست از کمین

کمین: نهانگاه، گمینگاه

مولوی، مشتوى، دفتر ششم، ایيات ۴۵۸۰_۴۵۸۱

برنامه ۹۳۱

پروزیر شهبازی

حضرور الله

این چنین جانی چه در خوردِ تن است؟

هین بشُوای تن از این جان هر دو دست

ای تنِ گشته وِثاقِ جان، بس است

چند تاند بحر در مشکی نشست؟

وِثاق: اتاق، فرگاه

تَانَد: می‌تواند

مولوی، مشتوى، دفتر ششم، آيات ۴۵۸۲_۴۵۸۳

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

آفتایی در سخن آمد که خیز
که برآمد روز، برجه، کم سنجیز

تو بگویی: آفتایا کو گواه؟

گویدت: ای کور از حق دیده خواه

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، ایيات ۲۷۱۹_۲۷۲۰

روزِ روشن، هر که او جوید چراغ
عینِ جُستن کوریش دارد بلاغ

بلاغ: (سانیدن، دلالت کامل

ور نمی بینی، گمانی بُردہای
که صباح است و، تو اندر پَردہای

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، ابیات ۲۷۲۱_۲۷۲۲

برنامه ۹۳۱

پروز شهبازی

حضور
آنلاین

کوری خود را مکن زین گفت، فاش
خامش و، در انتظارِ فضل باش

در میانِ روز گفتن: روز کو؟
خویش رسوا کردن است ای روزجو

صبر و خاموشی جذوبِ رحمت است
وین نشان جُستن، نشان علت است

علّت: بیماری

جذوب: بسیار جذب‌گننده

مولوی، شوی، دفتر سوم، ایات ۲۷۲۵-۲۷۲۳

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

حضور
کلی

آن‌ستُوا بِپذير، تا بر جانِ تو
آيد از جانان، جزايِ آن‌ستُوا

گر نخواهی نکس، پيش اين طبیب
بر زمین زن ذر و سردا اي لبیب

لبیب: فردمند، عاقل

نُکس: عود کردن بیماری

مولوی، مشتوى، دفتر سوم، ایيات ۲۷۲۶_۲۷۲۷

پرویز شهر بازي

برنامه ۹۳۱

الله
حضور

تا به دیوارِ بلا ناید سَرِش
شنود پنِدِ دل آن گوشِ کرش

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۲۰۶۳

عقلِ جُزوی، گاه چیره، گه نگون
عقلِ کلی، این از رَیْبِ المَنُون

(رَیْبُ المَنُون: حوادث ناگوار)

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۱۴۵

برنامه ۹۳۱

پرویز شهبازی

حضرور
آل

یا منافق وار عذر آری که من
مانده ام در نفقه فرزند و زن
نه مرا، پروای سرخاریدن است
نه مرا، پروای دین و رزیدن است
ای فلان، ما را به همت یاد دار
تا شویم از اولیا، پایان کار

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، ایيات ۳۰۶۷_۳۰۶۹

این سخن، نه هم ز درد و سوز گفت
خوابناکی هرزه گفت و، باز خفت

هیچ چاره نیست از قوتِ عیال
از بُنِ دندان کُنم کسبِ حلال
از بُنِ دندان: از صمیمِ دل

چه حلال؟ ای گشته از اهلِ ضلال
غیر خون تو نمی‌بینم حلال
ضلال: گمراهی

مولوی، مثنوی، دفتر دوھ، ابیات ۳۰۷۰_۳۰۷۲

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

از خدا چاره‌ستش و، از لوت، نی
چاره‌اش است از دین و، از طاغوت، نی

لوت: غذا، طعام

طاغوت: سرکش، متجاوز، هر معبدی جز خدا

ای که صبرت نیست از دنیا‌ی دون
صبر چون داری ز نعم الماهِدون؟

دون: پست، نازل

مولوی، هشنوی، دفتر دوم، ابیات ۳۰۷۴_۳۰۷۳

«ای کسی که نمی‌توانی از این دنیا‌ی پست خودداری کنی، چطور
می‌توانی بر دوری از خداوندی که بساط زمین را گستردگ است صبر کنی؟»

«وَالْأَرْضَ فَرَّشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدوْنَ.»

«و زمین را بگستراندیم، پس ما ییم نیکو گسترنده‌گان.»

قرآن کریم، سوره ذاریات (۵۱)، آیه ۴۸

ای که صبرت نیست از ناز و نعیم
صبر چون داری ز اللّهِ کریم؟

ای که صبرت نیست از پاک و پلید
صبر چون داری از آن کین آفرید؟

مولوی، شوی، دفتر دوم، ایالت ۳۰۷۶_۳۰۷۵

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۲۱

www.parvizshahbazi.com

مولوی، مثنوی، دفترچه‌ارم، ابیات ۸۰۵-۸۰۶

یک زمان تنها بمانی تو ز خلق

در غم و اندیشه مانی تابه حلق

این تو کی باشی؟ که تو آن اوّحدی

که خوش و زیبا و سر هستِ خودی

مولوی، مشوی، دفتر دوم، میت ۳۵۵۹

جمله حلقات، سخنرانی
ز آن سبب خستگی و غمگینی
از حضور

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حس‌ها و اندیشه بر آبِ صفا
همچو خس بگرفته روی آب را

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۱۸۲۶

عشقِ تو چون درآمد، اندیشه مُرد پیشش
عشقِ تو صبح صادق، اندیشه صبح کاذب

مولوی، دیوان شمس، غزل ۳۰۶

www.parvizshahbazi.com

فکر و اندیشه است مثل ناودان وْمی و مکشوف است ابر و آسمان

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۲۴۹۲

وحی: کلامی که ادراک آن از حواس ظاهري آدمی پوشیده است. در لفظ به معنی اشاره سریع و پنهان است.

مکشوف: مکاشفات روحی، الهامات ربانی

هرچه اندیشه، پذیرای فناست آنکه در اندیشه ناید، آن خداست

مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۳۱۰۷

چون غبار نقش دیدی، باد بین کف چو دیدی، قلزم ایجاد بین

قلزم: دریا

مولوی، مثنوی، دفتر ششم، بیت ۱۴۶۰ پژوهی شهبازی، برنامه ۹۳۱

آلی
حصیر

عشق و ناموس، ای برادر راست نیست
بر در ناموس ای عاشق مایست

ناموس: در اینجا به معنی آبروی تصنّعی من ذهنی است.

وقت آن آمد که من عریان شوم
نقش بگذارم، سراسر جان شوم

ای عدو شرم و اندیشه بیا
که دریدم پرده شرم و حیا

مولوی، شوی، دفتر ششم، ایات ۱۴-۱۲ حدیث

«الْحَيَاءُ يَمْنَعُ الْإِيمَانَ.»
«شرم، بازدارنده ایمان است.»

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

کی تراشد تیغ، دستهٔ خویش را
رو، به جرّاحی سپار این ریش را

بر سرِ هر ریش جمع آمد مگس

تا نبیند قبح ریش خویش کس

ریش: زخم، جراحت

قبح: زشتی

آن مگس، اندیشه‌ها و آن مال تو

ریش تو، آن ظلمت احوال تو

مولوی، مثنوی، دفتر اول، ابیات ۳۲۲۴_۳۲۲۲

حضور پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

خود ندارم هیچ، به سازد مرا
که زو هم دارم است این صد عنا

عنا: رنج

مولوی، شوی، دفتر ششم، یت ۲۳۳۴

مرغ، بر بالا پران و سایه‌اش
می‌دود بر خاک، پران مرغوش
ابله‌ی، صیاد آن سایه شود
می‌دود چندانکه بی‌مایه شود

بی خبر کان عکس آن، مرغ هواست
بی خبر که اصل آن سایه کجاست

مولوی، شوی، دفتر اول، ایات ۴۱۹_۴۱۷

حضور پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.parvizshahbazi.com

راست گفته است آن سپهدارِ بشر
که هر آنکه کرد از دنیا گذر

نیستش درد و دریغ و غبنِ موت
بلکه هستش صدد ریغ از بھرِ فوت

مولوی، شوی، فقر ششم، ابیات ۱۴۵۱ - ۱۴۵۰

حضور پروز شهبازی، برنامه ۹۳۱

غبن: زیان آوردن
در معامله، زیان
دیدن در داد و
ستد

که چرا قبله نکردم مرگ را؟
مخزن هر دولت و هر برگ را

قبله کردم من همه عمر از حَوْل
آن خیالاتی که گم شد در آجل

حَوْل: لوچی، دو بین شدن، در اینجا مراد دید واقع بین نداشتن است.

مولوی، شوی، دفتر ششم، ایات ۱۴۵۲-۱۴۵۳
کنج حضور، پروز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حضرت آن مُردگان از مرگ نیست
زاںست کاندر نقش‌ها کردیم ایست
ما ندیدیم اینکه آن نقش است و کف
کف ز دریا جُند و یابد علف

مولوی، شوی، دفتر ششم، ایات ۱۴۵۴-۱۴۵۵

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حضور

بَرْ خِيَالِيْ صُلْحَشَان وَ جَنَّغَشَان وَزَ خِيَالِيْ فَخْرَشَان وَ شَنَّغَشَان

مولوی، مثنوی، دفتر اول، بیت ۷۷

گلزار
حضور

پرویز شهبازی

برنامه ۹۳۱

www.parvizshahbazi.com

نفس و شیطان، هر دو یک تن بوده‌اند
در دو صورت خویش را بنموده‌اند

چون فرشته و عقل، که ایشان یک بُند
به‌ر حکمت‌هاش دو صورت شدند

مولوی، شوی، دفتر سوم، آیات ۴۰۵۳ - ۴۰۵۴

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

حضرت
الله

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

دشمنی داری چنین در سر خویش
مانع عقل است و، خصمِ جان و کیش

پک نفَس حمله کند چون سوسمار
پس به سوراخی گریزد در فرار

مولوی، شوی، دفتر سوم، ابیات ۴۰۵۵_۴۰۵۶

در دل، او سوراخ‌ها دارد کنون
سر ز هر سوراخ می‌آرد برون

نامِ پنهان گشتنِ دیو از نفوس
واندر آن سوراخ رفتن، شد خُنوس

خُنوس: آشکار شدن و سپس بسیار پنهان گشتن

مولوی، شوی، دفتر سوم، ایات ۴۰۵۷_۴۰۵۸

حضور
الله

کنج حضور، پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

که خُنوش چون خُنوسِ قُنْفُذ است

چون سرِ قُنْفُذ وَرا آمد شُد است

قُنْفُذ: خارپشت

که خدا آن دیو را خَنّاس خواند
کو سر آن خارپُشتک را بماند

خَنّاس: آشکار شونده و سپس بسیار پنهان شونده

مولوی، شوی، دفتر سوم، ابیات ۴۰۶۱_۴۰۶۲

حضور
Parviz Shahbazi

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

مولوی، شوی، دققرسوم،

ایات ۴۰۶۲_۴۰۶۱

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

می نهان گردد سِر آن خارپُشت
دَم به دَم از بیمِ صَیّادِ دُرُشت

دُرُشت: خشن، ناهموار، حجیم

تا چو فرصت یافت سر آرد بُرون
زین چنین مکری شود مارش زبون

گَرْفَه نَفْس اَز اَنْدَرُون رَاهَتْ زَدَى
وَهَزَفَان رَا بِرْ قَوْ دَسْتَى كَيْ بُدَى؟

زَان عَوانِ مُقْتَضى كَه شَهُوت اَسْت
دَل اَسِيرِ حَرْص وَ آز وَ آفَت اَسْت

مُقْتَضى: خواهش‌گر

عَوان: مأمور

مولوی، شوی، دفتر سوم، ابیات ۴۰۶۴_۴۰۶۳

حضور
Parviz Shahbazi

کنج حضور، پرویز شهباذی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

زان عَوَانِ سِرّ، شدی دزد و تباہ
تاعوانان را به قهرِ توست راه

مولوی، مسوی، دفتر سوم، بیت ۴۰۶۵

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

الله
حضرور

در خبر بشنو تو این پنده نکو
بَيْنَ جَنِينَكُمْ لَكُمْ أَعْدَى عَدُو

«تو این اندرز خوب را که در یکی از احادیث شریف آمده بشنو و به آن عمل کن: «سرسخت ترین دشمن شما در درون شماست.»

حدیث

«أَعْدَى عَدُوَّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنِينَكَ»

«سرسخت ترین دشمن تو، نفس تو است که در میان دو پهلویت (درونت) جا دارد.»

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۴۰۶۶

گنج حضور، پرویز شبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

طُمطراقِ این عدو مشنو، گریز
کو چو اپلیس است در لَج و ستیز

طُمطراق: سروصدا، نمایش شکوه و جلال، آوازه، خودنمایی

بر تو او، از بھرِ دنیا و نَبَرَد
آن عذاب سَرَمَدَی را سهل کرد

سَرَمَدَی: همیشگی، جاویدان

مولوی، شوی، دفتر سوم، ایات ۴۰۶۸-۴۰۶۷

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حضرور

چه عجب گر مرگ را آسان کند
او ز سحرِ خویش، صد چندان کند

سُخْر، کاهی را به صنعت گه کند
باز، کوهی را چو کاهی می‌تند

الله
حضور

مولوی، شوی، دفتر سوم،
ایات ۴۰۷۰_۴۰۶۹

www.ParvizShahbazi.com

کنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

زشت‌ها را نغز گرداند به فن
نغزها را زشت گرداند به ظن

نغز: خوب، نیکو، لطیف

کارِ سحر اینست کو دم می‌زند
هر نَفس، قلب حقایق می‌کند

قلب: تغییر دادن و دگرگون کردن چیزی، واژگون ساختن چیزی

مولومی، شویی، دفتر سوم، ایات ۴۰۷۱_۴۰۷۲

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

آدمی را خر نماید ساعتی

آدمی سازد خری را، و آیتی

این چنین ساحر درون توست و سِرّ

إِنَّ فِي الْوَسُوَاسِ سِحْرًا مُّسْتَرًّا

«چنین ساحری در باطن و درون تو نهان است، همانا در وسوسه‌گری
نفس، سحری نهفته شده است.»

مولوی، شوی، دفتر سوم، ایات ۴۰۷۳_۴۰۷۴

الله
حضور

گنج حضور، پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

www.ParvizShahbazi.com

اندر آن عالم که هست این سحرها
ساحران هستند جادویی کشا

اندر آن صحرا که رُست این زَهرِ تر
نیز رویده است تریاق ای پسر

مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۴۰۷۶-۴۰۷۵

تریاق: ترکیبی از داروهای
مسگّن و مخدر که در طبّ
قدیم به عنوان ضدّ درد و ضدّ
سمّ به کار میرفته، پادزهر

پارویی
حضور
پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

مولوی، شوی، دفتر سوم،
بیت ۴۰۷۸_۴۰۷۷

گویدت تریاق: از من چو سپر
که ز هرم من به تو نزدیک تر
گفت او، سحرست و ویرانی تو
گفت من، سحرست و دفع سحر او

روی نفسِ مطمئنَه در جسد زخمِ فاخنَهای فکرت می کشد

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۵۵۷

«بِاٰيَتِهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ، ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ

رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً»

«ای روح آرامش یافته، راضی و مرضی به

سوی پروردگارت بازگرد.»

(قرآن کریم، سوره فجر(۸۹)، آیات ۲۷ و ۲۸)

فکرت بد ناخن پُر زهر دان می خراشد در تعمق روی جان

تعمق: دوراندیشی و کنجکاوی، در اینجا به معنی
دنباله روی از عقل جزیی است.

مولوی، مثنوی، دفتر
پنجم، بیت ۵۵۹_۵۵۸

عقده: گره
حذث: سرگین، مدفوع

تا گشاید عقده اشکاں را در حذث کردست زرین بیل را

عقده را بگشاده گیر ای مُنتهی عقده‌ای سخت است بر کیسهٔ تهی

مُنتهی: به پایان رسیده، کمال یافته

در گشاد عُقده‌ها گشتی تو پیر
عقدهٔ چندی دگر بگشاده گیر
عقده‌ای کان بر گلوی ماست سخت
که بدانی که خسی یا نیک بخت

خس: خار، خاشاک، پست و فرومایه

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت

۵۶۰_۵۶۲

حضور
آل

پرویزشهبازی، برنامه ۹۳۱

حلِ این اشکال کُن، گر آدمی
خرج این کُن دَم، اگر آدم دَمی

حدِ اعیان و عَرض دانسته گیر
حدِ خود را، دان، که نبُود زین گزیر

اعیان: جمع عَین، در اینجا مراد جوهر است.

چون بدانی حدِ خود، زین حد گُریز
تا به بی حد در رسی ای خاکبیز

خاکبیز: لفظاً به معنی کسی که خاک کوچه‌ها و معابر را
می‌روبد و غربال می‌کند. در اینجا منظور اصحابِ قیل و قال و
اندیشه‌ورانِ عقل جزیی است.

مولوی، مثنوی، دفتدر پنجهم، بیت

۵۶۳_۵۶۴

پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱

حَضُور
کاظم

ناز کردن خوش تر آید از شکر
لیک، کم خایش، که دارد صد خطر
ایمن آبادست آن راه نیاز
تُرک نازش گیرو، با آن ره بساز
ای بسا نازآوری زد پر و بال
آخر الامر، آن بر آن کس شد و بال

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۵۴۶_۵۴۷

حُضُور
الْجَلِيل

پرویزشهبازی، برنامه ۹۳۱

خوشی ناز اردی بُفر از دَت بِیم و ترس مُضمرش بگداز دَت

مضمر: پوشیده و پنهان شده

وین نیاز، ارچه که لا غرمی کند
صدور را چون بدر انور می کند

کلیپ
حضور

صدر: سینه، قلب مولوی، صنوی، دفتر پنجم،
پرویز شهبازی، برنامه ۹۳۱ بیت ۵۴۸_۵۴۷

حضور
گلیم

پرویزشہبازی، برنامہ ۹۳۱

رشد: به راه راست رفتن

چون ز مُردہ بیرون می گشت
هر کہ مُردہ گشت، او دارد رشد

مولوی، مثنوی،

دفتر پنجم، بیت

۵۴۹_۵۵۰

چون ز زندہ مُردہ بیرون می گند
نفسِ زندہ سوی مرگی می شند

www.ParvizShahbazi.com

مُرْدَه شو تا مُخْرِجُ الْحَيِّ الصَّمَد زَنْدَهِی زین مُرْدَه بیرون آورد

مُخْرِجُ الْحَيِّ: بیرون آورندهٔ زنده

«مردهٔ شو، یعنی از نفس و نفسانیات پاک شو تا
خداوند بی نیاز که زنده را از مُرْدَه بیرون می‌آورد،
زنده‌ای را از مُرْدَه تو بیرون آورد.»

«إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبَّ وَالنَّوْيٍ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَمُخْرِجُ
الْمَمِيتِ مِنَ الْحَيِّ هُذِلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ.»

خداست که دانه و هسته را می‌شکافد، و زنده را از مردهٔ بیرون می‌آورد
و مرده را از زنده بیرون می‌آورد. این است خدای یکتا. پس، چگونه از حق

منحرفتان می‌کنند؟»
(قرآن کریم، سوره

انعام (۶)، آیه ۹۵)

پرویزشهبازی برنامه ۹۳

حضرت
آل‌پا

دی شوی، بینی تو اخراج بهار لیل گردی، بینی ایلاح نهار

مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۵۵۲

«ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي الَّلَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ.»

«این بدان سبب است که خدا از شب می‌کاهد و به روز خدا شب را در روز اندر سازد می‌افزاید و از روز می‌کاهد و روز را در شب. و براستی که و به شب می‌افزاید. و خدا خداوند شنوا و بیناست.»
(قرآن کریم، سوره حج (۲۲)، آیه ۶۱) شنوا و بیناست.»

پرویز شعبازی برنامه ۹۳۱

حضرت

بر مَكَنْ آنَ پَرْ كَهْ نِيذِيرَدْ رَفُو
روی، مَفراشْ ازْ عَزَا ایْ فَوْبُو

آنَ چنانْ رُويِيْ كَهْ چونْ شَمْسْ ضُحَاست
آنَ چنانْ رُخْ را خراشیدنْ خَطَاست

مولوی، شوی، دقوشم، میت ۵۵۴-۵۵۳

«وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا»

«سوگند به آفتاب و روشنی اش به هنگام چاشت.»

(قرآن کریم، سوره شمس (۹۱)، آیه ۱)

زخم ناخن بر چنان رخ کافری است
که رُخ مَه در فراقِ او گریست

یا نمی بینی تو روی خویش را
ترک گُن خوی لجاجاندیش را

مولوی، مشتوى، دفتر پنجم، بيت ۵۵۶_۵۵۵

الله
حضور

پرویزشهبازی

برنامه ۹۳۱

صیحدم شد، زود بُرخیز، ای جوان رخت بَریند و برس در کاروان

کاروان رفت و تو غافل خفته‌ای
در زیانی، در زیانی، در زیان

مولوی، دیوان

شمس، غزل

۲۰۲۱

پرویزشهربازی
برنامه ۹۳۱

حضور
گلزار

برنامه کنچ حضور با اجرای پرویز شهبازی
را در سایت زیر تماشا فرمایید.

www.parvizshahbazi.com